

Обраћање високог преставника на Првом састанку Конференције министара образовања у БиХ

Поштовани министри, даме и господо,

Врло сам сретан што сам данас овдје. Чињеница је да у посљедње вријеме у Босни и Херцеговини нисмо имали пуно разлога за славље, и зато је први састанак недавно основане Конференције министара образовању у БиХ још важнији и вреднији. Ово је добра прилика да констатирамо напредак у образовању, области која је од изузетног значаја за будућност БиХ.

Прије тачно десет година, у марту 1998., Савјет Европе и Канцеларија високог представника су – први пут после рата – окупили и организовали састанак ентитетских и кантоналних министара образовања. Како тада није постојала институција на државном нивоу која би се бавила сарадњом у реформи образовања, годинама је међународна заједница била та која је покушавала одређивати приоритете и промовисати координисани приступ домаћих власти у овој области. Мисија ОЕБС-а преузела је водећу улогу у овој координацији 2002. године, а онда смо (ми у међународној заједници) 2003. године добили партнера на државном нивоу у Министарству цивилних послова.

Када данас погледамо уназад, упркос неповољним околностима и честим блокадама и застојима, може се закључити да је у

протеклој деценији ипак постигнут значајан напредак у реформи образовања у БиХ.

Након прошлoгoдишњег усвајања неколико дугоочекиваних закона из области образовања и постизања споразума о оснивању агенција за образовање, добро је што се данашњом конференцијом реализује и недавни Меморандум о оснивању Конференције министара образовања у БиХ. Почетак рада ове конференције је јединствена прилика за консолидацију напретка у образовању у 2008. години.

Када агенције почну са радом, а Закон о средњем стручном образовању и обуци буде коначно усвојен, БиХ ће напoкoн имати правни и институционални оквир за имплементацију реформе образовања, усклађен са захтјевима европског партнерства и модерним европским стандардима.

Надам се да ће ова конференција функционисати као ефикасан механизам за хармонизацију и координацију процеса реформе образовања на државном нивоу и доносити заједничке приоритете, стратегије и политике образовања.

Пуна хармонизација и имплементација закона из области образовања је сљедећи корак, који ће изискивати више напора и времена од усвајања закона.

Од вас очекујем да учините све што је потребно како бисте осигурали да нови образовни закони не остану “мртво слово на папиру”, а да нове агенције од почетка буду корисне и имају јасну улогу.

Такође бих желио да вас замолим да два важна питања третирате као заједнички приоритет у раду.

Прво је да зауставите праксу дискриминације која још увијек постоји у неким школама у БиХ, а манифестује се као национална и конфесионална сегрегација (у оним кантонима гдје постоје “двје школе под једним кровом”) или прикривена асимилација (присутна широм БиХ). Заустављање ових тенденција од виталне

је важности за развој БиХ као инклузивног, толерантног и отвореног друштва – и као нормалне, кохезивне, демократске државе у којој се поштују сви принципи правне државе.

Друго је хитна потреба за увођењем европске димензије и садржаја у босанскохерцеговачке школе и универзитете, чиме би се ученицима и студентима омогућило да о Европској унији што више науче у редовној настави. Млади заслужују знати не само шта чланство у ЕУ значи за њих и за БиХ, него и како они могу да учествују у процесу интеграција. Као што је образовање цјеложивотни процес личног развоја сваког појединца, тако је и ЕУ пројекат у развоју. Сигуран сам да ће генерација која је данас у школи и на универзитету играти кључну улогу у увођењу БиХ у ЕУ. А као одрасли, они ће бити одговорни и за увођење ЕУ у БиХ.

На крају, дозволите ми да кажем да ово што данас започињете не би било могуће без великог личног ангажмана министра цивилних послова, господина Новића. Желим зато да захвалим и честитам и њему и његовом тиму за убрзање напретка у реформи образовања у прошлој и овој години.

Желим вам свима конструктиван и успјешан састанак.

Хвала.